

## **PhDr. Radovan Holub, publicista, Šumavák**

Heslo "Brabec potřebuje vodu" naráží na vyjádření Správy NP a CHKOŠ, že suché stromy neodčerpávají tolik vody jako zelené stromy, jsou tedy z hlediska ekosystému výhodnější. Tuto argumentaci osobně považují za zvrhlou.

Lieber Radovan,

wir von der Bürgerbewegung zum Schutz des Bayerischen Waldes e. V. sind am Samstag, dem 26. 09. 2015, der Einladung des Vereins Zachraňme Šumavu gefolgt und nach Kvilda gefahren.

Dort fand eine Protestveranstaltung statt gegen die Pläne der tschechischen Regierung, ein neues Naturschutzgesetz zu erlassen, das den Erhalt grüner Wälder im Nationalpark Šumava nicht sichert. Zum Schutz der Wälder, der Quellen und des Grundwassers wurde an das tschechische Parlament eine Petition weitergeleitet, die 12.358 Bürger unterschrieben hatten. Diese Petition richtete sich auch gegen die Ausweitung der Zone I des Nationalparks, in der keine Maßnahmen gegen die Vermehrung der Borkenkäfer zugelassen sind.

Sterbende Wälder auf großen Flächen gefährden den Landschaftswasserhaushalt und schaden der Qualität des Trinkwassers. Das machten die Organisatoren der Veranstaltung deutlich mit einer gemeinsamen Plakataktion am Ursprungsort der Moldauquelle, die seit mehreren Wochen versiegt ist. Die Plakataktion richtete sich gegen Umweltminister Richard Brabec, dem vorgeworfen wird, dass er dem Druck der "grünen Ökologen" nachgegeben habe - zum Nachteil der Bevölkerung im Böhmerwald! Die Aufschrift auf dem Plakat lautete: "Auch der Brabec (Vrabec = Hausspatz) braucht Wasser!"

Das Foto von der Moldauquelle im Anhang zeigt den Bürgermeister Antonin Schubert von Modrava sowie den Bürgermeister und Senator Tomáš Jirsa von Hluboka mit dem ehemaligen NP-Leiter und Ministerpräsidenten Dr. Jan Strasky und Jan Zahradník, dem früheren Kreishauptmann von Südböhmen. Auch der Forstamtsleiter von Domazlice, Ing. Jan Benda, ist auf dem Foto zu sehen. Dieser hat sich um den Erhalt des Auerwildes am Čerchov (nahe Waldmünchen) verdient gemacht. Auf einem weiteren Foto sind drei unserer Mitstreiter zu sehen - sehr betroffen von dem Anblick der Moldauquelle, die versiegt ist!

Viele Grüße

Hubert

## Otazníky „společného“ národního parku Šumava / Bayerische Wald

Dopis legislativnímu odboru MŽP ČR

M.A. Karolina Zázvorková, MSc.

**Věc: přechody a přechodové body NPŠ - NPBW**

Vážená paní Zázvorková,

dovoluji si k Vaším rukám poslat v příloze výňatek z nařízení (zákonného ustanovení) dolnobavorské vlády ze dne 24.5.2013, které vzniklo na základě předchozích jednání ministrů a ředitelů obou parků v roce 2012 a dříve. Kdo přesně vedl jednání za českou stranu Vám ještě zjistím. Víím, že o propojení obou parků se zajímal jak bavorský premiér Horst Seehofer (2012), tak ministři Markus Söder a Marcel Huber. Dovoluji si upozornit, že snahy o otevření přechodových míst mezi oběma parky (jde o bilaterální parky, jejichž úzké propojení je dáno podzákonnou normou Memorandum o spolupráci z 31.8.1999, které bylo rozšířeno 15.12.2005) jsou dlouhodobé. Zesílily zejména po přijetí Schengenské úmluvy v roce 2007. Na základě těchto snah otevřel ministr Ladislav Miko v roce 2009 hraniční přechod Modrý sloup - Blaue Säulen pro pěší - **obchůzkou** přes horu Špičnick. Dále byl otevřen přechod Prameny Vltavy - Siebensteinkopf a Pod Poledníkem - Hirschgespreng. Cituji: "U příležitosti otevření těchto tří nových přechodových míst navštívil dnes osadu Březník a přechodové místo Modrý sloup ministr životního prostředí Ladislav Miko 22.7.2009 spolu s ředitelem Správy NP a CHKO Šumava Františkem Krejčím a ředitelem Centra pro otázky životního prostředí Univerzity Karlovy a senátorem Bedřichem Moldanem". Je pro mě nepochopitelné, že pouhých šest let od slavnostního otevření je trasa Březník - Modrý sloup obchůzkou přes Špičnick neoznačená a prakticky neprůchodná pro popadané kmeny a celkovou neudržovanost. Totéž platí o přechodu Pod Poledníkem - Hirschgespreng. Tento přechod označen na české straně vůbec není a umějí ho najít jen zkušení turisté. Prameny Vltavy - Siebensteinkopf je otevřen, označen a funguje právě tak jako již tradiční přechody pro pěší Debrník, Gsenget a Bučina. A je jen určitou pikantností dokreslující chaotické poměry v posuzování a otevírání přechodů, že průzkum přírodních hodnot, provedený v době, kdy Správu NP a CHKOŠ vedl Alois Pavlíčko, ukázal, že trasa obchůzkou přes Špičnick je ta z pěti nabízených variant zkoumaných v letech 2005-2006 ta nejméně vhodná. Právě Pavlíčko umožnil v roce 2006 průchody (exkurze) Luzenským údolím po pět víkendů na základě vládní výjimky a nejsem si vědom, že by vědci pozastavovali nějaké škody na přírodních ekosystémech.

Zdůrazňuji, že možnost průchodu turistů z české strany do jádrového území NPBW je zvláště důležitý už proto, že zejména v jádrových územích obou parků (v NPBW už od roku 1970!) probíhá to, co bývalý ředitel NPBW Karl-Friedrich Sinner nazval "kolosálním experimentem s přírodou se zatím neznámými důsledky". Turista z české strany by měl možnost seznámit se, třeba v regulovaném režimu, s tím, jak se zmlazují uschlé horské smrčiny a udělat si představu, jak dlouho přírodní obnova bez zásahu člověka potrvá. Ne nadarmo právě v těchto dnech obnovuje německý ekolog a novinář Till Meyer myšlenku přeshraniční divočiny kategorie 1B podle IUCN na zatím 15 000 hektarech rozlohy NPŠ a NPBW (zvané také Divoké srdce Evropy), jejíž projekt byl už přijat na 9.Světovém kongresu o divočině v mexické Méridě dne 13.11.2009, kde tento záměr podepsali jak zástupci NPŠ, tak NPBW. Přijetí Divočiny 1B zatím odporuje nový spolkový zákon o ochraně přírody z 29.7.2009, který kategorii Divočina nezná. Tyto záležitosti by měly být vysvětleny veřejnosti už proto, že férový přístup v politice obou parků a dobrou vzájemnou spolupráci přislíbili ministr Richard Brabec a ministryně Ulrike Scharf při setkání 30.4.2015 v NPBW, kde byla jako jeden z cílů vyzdvížena přeshraniční měkká turistika. Otázka zní: Jak a kde se má tato měkká turistika realizovat? Je dobré brát automobil a objíždět šumavský masiv přes Železnou Rudu nebo Strážný, aby bylo možné "zažít" Roklan nebo Luzný?

Dále je pro mě nepochopitelné, jak to, že výše uvedené dolnobavorské zákonné ustanovení ze

24.5.2013 určuje **jiná** přechodová místa než otevíral ministr Miko, a sice: Plesná-Lackenberg, Pod Poledníkem - Hirschbachschwelle, Střelecký průsek - Hochschachten a Březník - Modrý sloup Luzenským údolím (k hraničnímu kamenu 30), a to od 15.7. do 15.11., což odpovídá oboustranně přijatému regulovanému režimu. Podle vysvětlení bývalého ředitele správy NP a CHKOŠ Jana Stráského jsou tato tři místa přístupná jen z bavorské strany a na české straně nelze pokračovat, přestože tu vedou cesty. To je však *contradictio in adiecto*, protože dolnobavorské zákonné ustanovení hovoří o "Grezübertrittmöglichkeit"- **možnosti přechodu** (přechod implikuje možnost jít dál). Cesta na Střelecký průsek z české strany je zavřena, druhý přechod Pod Poledníkem (na Hirschbachschwelle) neoznačen, Luzenské údolí je nepřístupné, Plesná je z české strany neznačena a není tu možno najít cestu na přechod. Je tedy závada v zákonném ustanovení, případně v tom, že česká strana nepřijala včas odpovídající řešení, ať už v podobě zákonné nebo podzákonné? Myslím si, že odstranění těchto závad je v česko-německém zájmu a že právě na tyto "drobnosti" by se měla politika obou parků vůči veřejnosti zaměřit. Je i v zájmu EU, aby občané jdoucí z té nebo oné strany hranice měli podobná práva a povinnosti. Chápu sice, že ředitel Správy NP a CHKOŠ má nyní na mysli oněch 34 záměrů k otevření NPŠ turistům, domnívám se však na základě historie NPŠ, že jde spíše o utopii. K otevírání cest a nových přechodů je tu spíše nechut', dosažení hraničního chodníku, kudy Němci v regulovaném režimu, ale běžně chodí, je vysoce obtížné.

Tyto záležitosti mě velmi zajímají už proto, že dlouho připravovaný přeshraniční přechod Luzenským údolím, uskutečněný o.s. Otevřená Šumava dne 18.7.2015 spolu s bavorskou stranou byl Správou NP a CHKOŠ zamítnut 13.7.2015, podle přítomné Informační a strážní služby byl protizákonný, podle slov mluvčího NP a CHKOŠ Jana Dvořáka jsme se "vlamovali do otevřených dveří" (to je podle mého metafora zákonnosti) a konečně symbol přeškrtnutého chodce na začátku zakázané cesty je zcela nejednoznačný a je v rozporu se slovním zákazem na začátku cesty umístěným. Ministerstvo životního prostředí totiž po tréninku Kateřiny Neumannové v prosinci 2006 vyhotovilo 5.1.2007 precedentní expertízu s argumentem, že symbol přeškrtnutého lyžaře neznamaná cestu pro lyžaře zakázanou, ale cestu pro lyžaře nevhodnou. Vít citát idnes z 5.1.2007: "Podle ministerstva proto nelze jednoznačně říci, že to znamená (piktogram přeškrtnutého lyžaře, poznámka Radovan Holub) omezení vstupu pro lyžaře. I tato skutečnost byla se správou projednána a situace je v terénu vyjasněna tak, aby k nedorozuměním tohoto typu již v budoucnu nedocházelo," dodala vedoucí tiskového oddělení MŽP.

V záležitosti hraničních přechodů mezi NPŠ a NPBW se nyní obrátím na dolnobavorskou vládu se žádostí o vysvětlení, které přechody platí a které ne, když jejich zákonné ustanovení zrušeno nebylo. O výsledcích jednání Vás budu informovat. Se srdečným pozdravem

--

Radovan Holub, mluvčí o.s. Otevřená Šumava

Dovětek

„Rozmanité“ využití společného horského hraničního území dokumentuje přiložená mapa. Nejlepší je situace v nechráněných kvalitních klášterních lesích Rakouska (nevadí 8 km lyžařských sjezdovek areálu Hochficht, avšak kam pro jistotu ani po silnici či lanovkou nás naši strážci nepustí). V Bavorsku nejsou obce v NP a turisté mohou auty až na hraniční horské chaty. V ČR lidé nemohou ani pěšky na hranice, je nám vnucována výroba virtuální divočiny na stále rozšiřovaném území vč. doplnění predátory a vyhánění lidí a turistů (falešným zástupným důvodem je tetřev). Stačí nahlédnout na jednoúčelový návrh změny zák. o ochraně přírody a krajiny z farizejské dílny ministra R. Brabce. **Ideologie „suché revoluce“**, která násilně vnucuje bezzásahové přírodní procesy na co největším území Česka nahradila minulé zločinné ideologie fašismu a komunismu (dotovat chceme jen přírodě blízké vodní zdrže, tj. tůně). Na otázku co se Šumavou sdělila absolventka přírodovědecké fakulty JČU, žádající o místo, zcela jednoznačný požadavek: „*je třeba aby všechno uschlo ... a vznikl přírodní les ... ale bude to těžké*“. **Mediální strategie vůdčích ideologů „demokraticky“ neumožňuje jiné názory: nejsou žádoucí, nesmí se o nich mluvit, nemohou být prezentovány, případní odpůrci jsou propouštěni, desítky žalob jsou odloženy**, což je dokladováno Hnutím Život. Tato „dobře placená kariérní partička“ (kdysi utajovaná, dnes již známá) **nezodpovědně hazarduje, nevnímá světový dezertifikační vývoj, přehlíží stresové faktory, širší a zpětné vazby či tristní bezzásahový vývoj v opuštěných zkulturněných územích, přičemž nezná ani zásadní ekologické principy a zákonitosti, které však vnímají „běžní“ obyvatelé žijící v trvalém fyzickém kontaktu s přírodou, natož problematiku biofyzikálních či biochemických jevů**. Přední fanatic divočiny z Hnutí Duha J. Bláha, sledující současné sucho a požáry v ČR, může spokojeně konstatovat: teď už máme co jsme chtěli. „Divoké srdce Evropy“ odumírá, tím trpí i lidé, v širším území Pošumaví došlo k závažnému narušení proklamované environmentální, ekonomické i sociální udržitelnosti. Uvedená problematika je analyzována a široce dokumentována:

- sborník Šumava na rozcestí
- publikace Šumava a její perspektivy I,II, kde na přebalu je uvedeno: Země se otepluje, Šumava vysušuje, jaké jsou souvislosti ?
- publikace Květena světových regionů v ekologických souvislostech I-VIII
- webové stránky Hnutí Život [www.hnutizivot.cz](http://www.hnutizivot.cz)